

vizzo, *ag.* (non più fresco) uveo, usahnuo; (di frutto) gnjio; (non più sòdo) mek, mekan
vladika, *m.* episkop, vladika (koji je nekoć bio i Gospodar Crne Gore).
vocabolário (-àri), *m.* rječnik.
vocabolarista (-sti), *m.* pisac rječnika, leksikograf.
vocabolo, *m.* riječ; izraz; termin.
vocale, *ag.* glasni, glasovni, koji se tiče glasa; (organo) glasni organ; usmen (dokaz); (mus.) pjevanje. || *m.* samoglasnik.
vocalico (-ci), *ag.* (gram.) samoglasnički.
vocalismo, *m.* (gram.) teorija samoglasnika; samoglasnici jednog jezika ili jedne riječi.
vocalizzare, *v. n.* (mus.) pjevati bez izgovaranja nota i riječi (neku pjesmu); (fig.) mijenjati (stil, misli). || *v. a.* pretvarati, pretvoriti u samoglasnik.
vocalizzo, *m.* (gorgheggio) pjevanje bez izgovaranja nota i riječi; ono što se tako pjeva.
vocalmente, *av.* usmeno.
vocativo, *m.* (gram.) peti padež, vokativ.
vocazione, *f.* dar; poziv; naklonost (nekomu obrtu, занату, zanimanju); svećenički poziv.
voce, *f.* glas; (mus.) glas; (fig.) savjet, opomena; izraz; mišljenje, mnijenje; nagon; glasanje, glas (birački); (gram.) samoglasnik; stanje (glagolsko); zvuk, zvek (metalnog novca); (mar.) komanda; (com.) dionica; (diceria) glas, glasina; (parola d' indicazione) pokazna riječ; *prima* — *d' asta*, lidžbena cijena; *cambiar* —, (mus.) mijenjati ton, pjevati u drugoj skali, (alla pubertà) mijenjati glas, mutirati; *cambiamento di* —, (alla pubertà) mijenjanje glasa, mutiranje; *la* — *pubblica*, javno mnijenje; *avér* — *in capitolo*, imati pravo glasa, odlučivanja u nečemu; *ha una bella* —, služi ga grlo; — *attiva*, pravo biranja; — *passiva*, pravo izberivosti; *andar, correr* —, glasnati se, govorkati se; *ad una* —, jednoglasno; *a viva* —, usmeno; *a bassa* —, *sotto* —, tiho, potih; *ad alta* —, glasno, na glas; *di* — *in* —, od usta do usta; è, *corre* — *che*, glasa se, govori se;

a mèzza —, poluglasno; *alzàr la* —, podići glas (u nečiju korist), kazati svoje mišljenje; (cac.) *dar di* —, kevkati, štekati (o psima); *dar* — *fuori*, rastrubiti; *coprir l' altrui* —, nadovikati koga; *dar sulla* — *ad uno*, ušutkati nekoga, upasti nekome u riječ; protivuriječiti, protusloviti; ukoriti, prekoriti; (prov.) — *di pòpòlo*, — *di Dio*, glas puka, glas Boga.
voceppòlo (a), *loc. av.* svi jednoglasno.
vocerio (-ii), *m.* PAS. V. vocio.
vòcero, *m.* (lett.) žalosno pjevanje.
vociaccia (-ce), *f.* (spreg.) ružan glas.
vociare (vócio, -ci), *v. n.* derati se, vikati; — *contro qd.*, vikati na nekoga, grditi nekoga. || *v. a.* — *ingiurie*, sipati uvrede.
vociata, *f.* neprestano vriskanje, deranje, vikanje.
vociferare (vocifero), *v. n.* V. vociare; *vociferano* (si vocifera) *che*, glasa se, govori se, da.
vociferazione, *f.* e **vociferio** (-iti), *m.* deranje, dernjava, vika; širenje glasila.
vocina, *f.* e **vocino**, *m.* glasić, slab glas.
vocio (-ii), *m.* deranje, dernjava, vika.
vociona, *f.* e **vocione**, *m.* debeo, gromak glas.
voga, *f.* (mar.) plovljenje; hod (lade); mjesto na kome su vesla na galijama; (fig.) naglost, žestina; povjerenje, ime, glas; *mèttete in* — *i remi*, početi voziti; (fig.) *in* —, u hodu; *persona in* —, *èssere in* —, biti u modi; biti na glasu (o stvarima); *è in* — *il detto*, obično se govori; *mèttete in* —, zavesti, uvesti (običaj); *prènder in* —, zavladatai, uzeti maha; (mar.) *a* —, na vesla.
vogare (vogo, -ghi), *v. n.* voziti, veslati; ploviti; (fig.) napredovati; *voga la galèra* (nave)!, neka bude što bude!, pa kako ispadne!
vogatore, *m.* vozar, vozač, veslač.
vogavanti, *m.* (mar.) vozač na provi.
vòglia, *f.* volja, htijenje; raspoloženje (prema nekom); želja; (màcchia sulla pèlle) madež; *aver* — *di, zaželjati*; *cavarsi la* — *di*, izbiti si volju; *morir di* —, po-